

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Jana Ryby ve věci

žalobce: **M. J.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený MUDr. Mgr. Ivanem Langerem, advokátem
sídlem Purkyňova 74/2, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Národní bezpečnostní úřad**
sídlem Na Popelce 2/16, 150 06 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí ředitele Národního bezpečnostního úřadu ze dne 19. 9. 2018 č. j. X,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž ředitel Národního bezpečnostního úřadu (dále jen „*ředitel Úřadu*“) potvrdil rozhodnutí Národního bezpečnostního úřadu (dále jen „*Úřad*“ či „*žalovaný*“). Tímto rozhodnutím Úřad dne 26. 6. 2018 pod č. j. X zrušil žalobci platnost osvědčení fyzické osoby pro stupeň utajení „*Důvěrné*“ č. X, jelikož jako držitel osvědčení přestal splňovat podmínku bezpečnostní spolehlivosti podle § 12 odst. 1 písm. d) zákona č.

412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*Zákon*“) pro existenci bezpečnostního rizika podle § 14 odst. 3 písm. e) *Zákona*.

2. Proti oběma rozhodnutím žalobce brojí podanou žalobou.
3. V žalobě žalobce předně namítá, že žalovaný v rozporu s § 14 odst. 6 *Zákona* vadně vyhodnotil styky žalobce s bývalým kolegou Z. J. (dále též „*Osoba Z. J.*“), o kterém tvrdí, že vyvíjel činnost proti zájmu České republiky. Žalobce kontakt, za který je sankcionován, nepopřel, ale není mu známo, z jakého důvodu *Osoba Z. J.* pozbyla bezpečnostní oprávnění, že její činnost jde proti zájmu České republiky. Žalovaný nezjistil, že by žalobce ohledně utajovaných informací již pochybil, běžný styk s *Osobou Z. J.* proto nemůže založit existenci bezpečnostního rizika, když žalobce jí nevyzrazuje žádné utajované informace ohrožující zájmy České republiky, ani nebyl prokázán vadný vliv *Osoby Z. J.* na žalobce. Styky měly být náležitě popsány, aby žalobce vůči nim mohl uplatnit svou obranu. Utajované písemnosti přitom neobsahují styky žalobce s *Osobou Z. J.*, které by naplnily bezpečnostní riziko, o nichž žalovaný tvrdí, že jsou důvěrné a dlouhodobé, aniž by uvedl, z čeho tak vycházel. Žalobce proto nemohl přestat splňovat podmínku bezpečnostní spolehlivosti podle § 12 odst. 1 písm. d) *Zákona*, když nebyla respektována zásada, že dovoleno je vše, co není zákonem zakázáno. Žalobce dále nesouhlasí s formálním tvrzením žalovaného, že existuje budoucí bezpečnostní riziko podle § 14 odst. 3 písm. e) *Zákona* „vzhledem k typu vazeb“ s *Osobou Z. J.* a proto, že „vztahy jsou účelové, vedené konkrétním záměrem“, které žalovaný hypoteticky předjímá. Žalovaný měl v napadeném rozhodnutí vytýčit mantinely skutkové podstaty pro stupeň osvědčení *Důvěrné*, aby byl patrný rozdíl ve vztahu k přísnějším stupňům utajení a definovat vodítka, podle kterých by žalobce jako držitel osvědčení mohl si předem vyjasnit, zda a jaký styk může ovlivnit jeho bezpečnostní způsobilost. Rozhodnutí jsou tudíž spekulativní, nepodložená, nereflktují reálnou situaci, nezohledňují charakterové vlastnosti žalobce, ani neodráží zjištěné skutečnosti. Řízení bylo provedeno proto vadně a nezákonně, žalobci bylo porušeno právo na spravedlivý proces.
4. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhuje žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Bezpečnostní riziko u žalobce bylo shledáno na základě zjištění utajovaných informací, které byly Úřadu poskytnuty příslušnou zpravodajskou službou jako původcem příslušných písemností, která jediná je oprávněna klasifikovat utajovanou informaci příslušným stupněm utajení. Žalovaný je povinen dbát, aby utajované informace nevyšly najevo v průběhu řízení, proto specifikoval jednání, v němž shledal bezpečnostní riziko u žalobce tak, aby neporušil ochranu utajovaných informací podle § 14 odst. 3 písm. e), 122 odst. 3 a § 14 odst. 6 *Zákona*. Informace o stycích žalobce s *Osobou Z. J.* jsou takového charakteru, že umožnění přístupu k utajovaným informacím žalobci by bylo rizikové a nebylo by v souladu se zájmem České republiky v oblasti ochrany utajovaných informací. *Zákon* plní funkci především preventivní. Předchází zneužití utajovaných informací tím, že přístup k nim umožní pouze osobám, které je možno bez pochyb označit za bezpečnostně spolehlivé. Postačí toliko podezření či určitá míra pravděpodobnosti, aby příslušná skutková podstata bezpečnostního rizika byla naplněna.
5. V daném případě podle informací poskytnutých zpravodajskou službou lze dovodit důvodnou pochybnost o bezpečnostní spolehlivosti žalobce. Žalovaný odkazuje na

napadené rozhodnutí, ve kterém se s námitkami žalobce vypořádal. Rozhodnutí považuje za odůvodněné v rozsahu, aby nebyly utajované informace vyzrazeny. Nejvyšší správní soud opakovaně dovodil, že správní soud suplují aktivitu žalobce a přezkoumá relevanci utajovaných informací ze všech hledisek, která se vzhledem k povaze věci jeví být důležitými. Tím je garantováno právo žalobce na spravedlivý proces podle čl. 36 a násl. Listiny základních práv a svobod. Žalovaný u původců utajovaných dokumentů ověřil aktuální informační hodnotu pro nezbytnou míru ochrany pro řízení před soudem, aby nedošlo k ohrožení či vážnému narušení činnosti zpravodajských služeb a označil utajované dokumenty podle § 133 odst. 3 Zákona. Soudu předložil utajovanou část bezpečnostního svazku s informacemi ve stupni utajení *Důvěrné*, jenž obsahuje informace, ve vztahu k nimž podle jejich původce nelze ve smyslu § 133 odst. 3 Zákona zprostit mlčenlivosti, neboť by mohla být ohrožena či vážně narušena činnost zpravodajských služeb. Předmětné dokumenty byly zpracovány z dlouhodobě získávaných informací z uzavřeného prostředí s omezeným okruhem subjektů. Z takového prostředí byly získávány informace v mezích a způsoby stanovenými zákonnými specifickými zpravodajskými prostředky od osob jednajících ve prospěch zpravodajské služby. Činnost zpravodajských služeb stanoví povinnost zabezpečit zpravodajské službě ochranu zpravodajských prostředků před vyzrazením, zneužitím, poškozením, zničením, ztrátou a odcizením, neboť je třeba ochránit osobu jednající ve prospěch zpravodajské služby před vyzrazením a způsobením újmy na cti, životě, zdraví nebo majetku, která by jí mohla vzniknout v souvislosti s poskytováním těchto služeb, pokud by nepožívala ochrany. Podle žalovaného utajované informace jsou dostatečně konkrétní, je z nich patrné, jakým způsobem byly získány a o jaká (a jak věrohodná) konkrétní skutková zjištění se opírají, a jsou podle ustálené judikatury přípustným podkladem pro rozhodnutí. Dostatečně určité a srozumitelně popisují činnosti a aktivity Osoby Z. J. a žalobce, proto žalobce nesplňuje podmínku bezpečnostní spolehlivosti podle ustanovení § 12 odst. 1 písm. d) Zákona pro existenci bezpečnostního rizika podle § 14 odst. 3 písm. e) Zákona, což je styk se závadovou osobou, která vyvíjí nebo vyvíjela činnost proti zájmu České republiky.

6. Žalobce v replice ze dne 13. 2. 2019 rozvinul již uplatněnou žalobní argumentaci.
7. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, s takovým projednáním věci žalobce i žalovaný po řádném poučení soudem výslovně souhlasili [§ 51 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“)].
8. Městský soud v Praze v předmětném případě přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí včetně jemu předcházející bezpečnostní řízení před správními orgány. Při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. O žalobě bylo možné rozhodnout na základě listin tvořících obsah správního spisu, s nimiž se soud podrobně seznámil.
9. Z neutajované části bezpečnostního svazku vedeného na osobu žalobce soud ověřil následující pro projednávanou věc podstatné skutečnosti:
10. Dne 10. 7. 2013 Úřad vydal žalobci, tehdy účastníku řízení, k jeho žádosti Osvědčení fyzické osoby č. X pro stupeň utajení *Důvěrné* s platností od 10. 7. 2013 do 9. 7. 2022. V souvislosti s vydáním osvědčení dne 10. 7. 2013 Úřad poučil účastníka řízení o

povinnosti řídit se Zákonem, jeho prováděcími předpisy, o povinnosti neprodleně písemně oznamovat Úřadu změny zákonem stanovených údajů uvedených v žádosti účastníka řízení, dotazníku a přiložených dokladech. Toto osvědčení s poučením bylo účastníku řízení doručeno do vlastních rukou dne 12. 7. 2013.

11. Ze šetření žalovaného z veřejně dostupných evidencí vyplývá (ze dne 26. 8. 2016), že účastník řízení je od 9. 8. 2016 jediným členem statutárního orgánu, a to jediným členem představenstva a jediným akcionářem společnosti J. I., a.s., se sídlem X IČO: X, zapsané do obchodního rejstříku dne 9. 8. 2016, za níž jedná samostatně. Podle výpisu z obchodního rejstříku je předmětem podnikání společnosti výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, společnost má základní kapitál 2 000 000 Kč.
12. Podle výpisu z obchodního rejstříku ze dne 26. 8. 2016 společnosti U. S., spol. s r. o., se sídlem X, IČO: X, zapsané do obchodního rejstříku dne 11. 12. 1998, je účastník řízení ode dne 27. 6. 2005 členem statutárního orgánu, a to jedním ze dvou jednatelů společnosti, každý jednatel jedná za společnost samostatně, současně je společníkem s třetinovým obchodním podílem, společnost má základní kapitál 300 000 Kč. Jejím předmětem podnikání jsou: 1) poskytování technických služeb k ochraně majetku a osob zapsané ode dne 17. 2. 2009, 2) výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona zapsané ode dne 17. 2. 2009, 3) provádění zahraničního obchodu s vojenským materiálem v rozsahu povolení vydaného podle zákona č. 38/1994 Sb. zapsané ode dne 19. 6. 2013, 4) nákup a prodej, půjčování, vývoj, výroba, opravy, úpravy, uschovávání, skladování, přeprava, znehodnocování a ničení bezpečnostního materiálu zapsané ode dne 16. 6. 2014 a 5) výroba, instalace, opravy elektrických strojů a přístrojů, elektronických a telekomunikačních zařízení zapsané ode dne 19. 3. 2015.
13. Dne 9. 1. 2017 účastník řízení za částku 1 000 000 Kč nabyl třetinový obchodní podíl společnosti U. S., spol. s r. o. ve výši 100 000 Kč od tehdy třetinového spoluvlastníka V. V.
14. Podle notářského zápisu ze dne 9. 1. 2017 sp. zn. N 4/2017, NZ 4/2017 má účastník řízení dvou třetinový obchodní podíl ve společnosti U. S., spol. s r. o. Uvedená skutečnost se promítla do výpisu z obchodního rejstříku společnosti U. S., spol. s r. o. ze dne 29. 3. 2017, v němž má účastník řízení uvedený dvou třetinový obchodní podíl.
15. Podle výpisu z účtu Expobank CZ a.s., u níž má účastník řízení vedený účet, v r. 2017 účastníku řízení na účet začátkem kalendářních měsíců chodí např. pravidelná platba od odboru sociálního zabezpečení Ministerstva obrany v částce měsíčně 13 466 Kč, dne 12. 1. 2017 přišla platba za nájem 1-6/2017 od společnosti U. S., spol. s r. o. v částce 1 140 000 Kč, dne 2. 2. 2017 z účtu odešla platba 1 000 000 Kč ve prospěch V. V. za převod podílu, dne 21. 3. 2017 přišla na účet od společnosti U. S., spol. s r. o. částka 6 448 979,05 Kč za podíly, dne 24. 3. 2017 odešla z účtu částka 3 200 000 Kč na účet společnosti U. S., spol. s r. o. na *Vrácení půjčky J.*, dne 24. 3. 2017 odešla z účtu částka 207 600 Kč na FU nazvaná *Doplatek-daň J. 2016*, dne 21. 7. 2017 přišla na účet platba za nájem 7-12/2017 od společnosti U. S., spol. s r. o. v částce 1 140 000 Kč.
16. Podle zprávy Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 5. 4. 2017 je účastník řízení evidován v evidenci „Pozvání“ jako občan ČR – osoba zvoucí. V příloze k této zprávě je jmenováno s datem narození celkem 28 občanů Iráku a Libye pozvaných účastníkem řízení

za společnost U. S., spol. s r. o. k návštěvě České republiky v období od listopadu 2013 do ledna 2016.

17. Ze zprávy Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 3. 5. 2017 k dožádání ohledně 28 cizím státním příslušníkům, kterým účastník řízení poskytl ověřená pozvání, vyplývá ke každé osobě jmenovitě, že zmiňované osoby nikdy neměly na území ČR povolen žádný druh pobytu podle zákona o pobytu cizinců (zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, pozn. soudu), na území republiky setrvali krátce, v řádu dnů.
18. Dne 24. 8. 2017 Úřad oznámil účastníku řízení zahájení bezpečnostního řízení o zrušení platnosti osvědčení fyzické osoby č. X podle § 101 Zákona pro důvodnou pochybnost, že účastník řízení jako držitel osvědčení nadále nesplňuje podmínky pro vydání osvědčení podle § 12 Zákona. V poučení Úřad uvedl, že v bezpečnostním řízení o zrušení platnosti osvědčení postupuje podle § 89 odst. 1 Zákona tak, aby byl úplně a přesně zjištěn stav věci v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí, pro které vyhodnocuje i podklady, které shromáždil podle § 110 odst. 1 Zákona. Dále uvedl, že účastník řízení má právo nahlížet do bezpečnostního svazku, popř. i jeho zástupce, s výjimkou části, která obsahuje utajovanou informaci podle § 89 odst. 7 Zákona. Uvedené oznámení bylo účastníku řízení doručeno dne 28. 8. 2017.
19. Dne 26. 9. 2017 účastník řízení v *Hlášení změn v dotazníku fyzické osoby* uvedl, že působí jako obchodní manažer u zaměstnavatele společnosti U. S., spol. s r. o. Toto hlášení bylo doručeno Úřadu dne 29. 9. 2017 a dne 2. 10. 2017 (obsahuje dva čárové kódy o doručení).
20. Podle výpisu z obchodního rejstříku společnosti U. S., spol. s r. o. ze dne 6. 10. 2017 byl účastník řízení jako jednatel jmenované společnosti vymazán z obchodního rejstříku ke dni 26. 9. 2017, ve společnosti nadále zůstal působit jako společník s dvou třetinovým obchodním podílem.
21. Dne 10. 10. 2017 účastník řízení se svým zástupcem se seznámili s neutajovanou částí bezpečnostního svazku, což podpisem stvrdili.
22. Dne 16. 10. 2017 při pohovoru do protokolu, který poté podepsali účastník řízení se zástupcem, účastník řízení potvrdil, že byl seznámen se Zákonem, naposledy na firemním školení na jaře téhož roku. Na otázku, zda zná povinnosti držitele osvědčení fyzické osoby uvedené v § 66 Zákona, uvedl „určitě ano“. Doznal, že v době, kdy mu bylo vydáno osvědčení, nehlásil Úřadu změny, a to prodloužení splatnosti půjček od kolegy R. P. do 30. 9. 2018, dále, že si 2x půjčil od své společnosti U. S., spol. s r. o., půjčky jí následně splatil, a že v říjnu 2016 uzavřel kupní smlouvu na pozemek v Praze a kupní cenu ve výši 6 988 000 Kč uložil do advokátní úschovy. K věci uvedl, že se společníkem společnosti U. S., spol. s r. o. R. P. byli a jsou kamarádi, v r. 2004 přijal jeho nabídku ke vstupu do jmenované společnosti. Předchozí jednatel a společník jmenované společnosti V. V. byl jako jednatel odvolán z důvodu svého trestního řízení. Obávali se, že společnost přijde o prověrku, proto V. V. ukončil působení i jako společník ve společnosti, zůstal v ní pracovat dál jako projektový manažer. K důvodu ukončení funkce jednatele společnosti U. S., spol. s r. o. dnem 26. 9. 2017 účastník řízení uvedl, že cca před dvěma až třemi lety zjistil, že vzniká nová oblast, jenž si zaslouží vlastní obchod a v oblasti JISR (joint intelligence surveillance reconnaissance, tzn. spojené zpravodajství, sledování, průzkum)

obchod „pokulhával“. Ve shodě s kolegy se proto rozhodl založit novou společnost, která bude nabízet řešení a vzdělání lidí pro export do zemí Asie i NATO. Z tohoto důvodu vznikla společnost J. I. a.s. Proto ukončil své jednání ve společnosti U. S., spol. s r. o., v níž zůstal zaměstnancem. Změnu zamýšlel Úřadu oznámit v dotazníku o Hlášení změn dne 2. 10. 2017. K podnikání společnosti U. S., spol. s r. o. účastník řízení uvedl, že se věnuje dodávce mobilních datových radiových sítí pro ministerstvo vnitra, nástavby a support. Poté, co v r. 2005 nastoupil do společnosti, začali dělat elektronický boj, tzn. radiové rušiče a radiové průzkumné systémy pro AČR, pro polské a slovenské ministerstvo vnitra, do Indonésie, Bangladěše atd., nejvíce rušičů dodali armádě do Bahrajnu a věnují se JISR. Na dodávky rušičů se nabalují obchodní aktivity související s činností vojáků. Na základě osobních vazeb spolupracují se společnostmi: americkou Mpower, německou Bonn Elektronik, jihoafrickou Alaris Antennas, českou Intriple a.s. Dále pracují pro českou armádu, pro Bahrain Defence Forces, pro Ministerstvo vnitra. Na otázku, zda udržuje nějaké mimopracovní kontakty s osobami z prostředí zadavatelů veřejných zakázek, účastník řízení odpověděl, že nejvíce 24 let se zná se Z. J., ještě z doby, kdy pracovali v ústavu. Vztahy mají dobré, tykají si, jsou bývalí kolegové. Všechny projekty, které účastník řízení dělal v armádě, dělali spolu. Občas se sejdou. Když účastník řízení jde k holiči na Prahu 6, tak Z. J. zavolá, zajdou na kafe, občas si zatelefonují. Když si naposledy telefonovali, tak Z. J. urgentně potřeboval fotky rušiče pro ministra obrany na jednání vlády. To proběhlo dne 25. 9. 2017, takže telefonát proběhl 14 dní předtím. Předtím se plánovaně potkali na parkovišti, kde účastník řízení předal Z. J. prospekt k rušiči, bylo to v rámci projektu 20 rušičů STAR pro AČR bez výběrového řízení, které má Z. J. na starosti. Od takovýchto osob účastník řízení přijal pozornosti, a to hrníček, propisku, kalendář, jako firemní reklamní předměty, žádný dar nedal ani nepřijal. Spolu s Z. J. řeší osobní věci, a v budově ministerstva „nějaký společný projekt (jako např. příprava na projekt 20 rušičů STAR pro AČR)“. K osobě Z. J. účastník řízení doplnil, že s ohledem na 30 leté zkušenosti, byly případy, kdy se Z. J. účastníka řízení zeptal, co si o tom kterém projektu myslí, nebo kdo by „to“ uměl udělat. Na tom účastník řízení nevidí nic špatného, protože za ním pak přijde někdo z potencionálních dodavatelů, že se „to“ dá realizovat za nějakou částku, a na to účastník řízení řekne, že se „to“ dá udělat za méně. Jsou to akademické debaty, odborná rozprava. Na otázku, aby se účastník řízení blíže vyjádřil ke společnosti MEDTEC-VOP spol. s r. o., v níž v minulosti od 9/2005 působil jako externí pracovník, účastník řízení odpověděl, že vůbec neví, ale společnost a jejího jednatele zná, vídali se sporadicky, na výstavách.

23. Dne 25. 10. 2017 bylo Úřadu doručeno podání účastníka řízení ze dne 24. 10. 2017, jímž doplnil protokol o pohovoru o informace ke společnosti MEDTEC-VOP spol. s r. o. tak, že žádnou smlouvu o spolupráci se společností MEDTEC-VOP spol. s r. o. u sebe nenalezl, požádal proto jmenovanou společnost o součinnost, ale neuspěl.
24. Podle rozhodnutí Úřadu ze dne 19. 12. 2017 č. j. 118561/2017-NBÚ/P nebylo Ing. Z. J. k jeho žádosti vydáno osvědčení fyzické osoby pro nesplnění podmínky bezpečnostní spolehlivosti podle § 12 odst. 1 písm. d) Zákona.
25. Dne 1. 3. 2018 zástupce účastníka řízení podpisem stvrdil, že se seznámil s neutajovanou částí bezpečnostního svazku.

26. Dne 17. 5. 2018 bylo do bezpečnostní složky účastníka řízení založeno oznámení společnosti MEDTEC-VOP spol. s r. o., původně doručené Úřadu dne 14. 11. 2005, jímž jmenovaná společnost oznamuje Úřadu, že dnem 10. 10. 2005 určila účastníka řízení, externího pracovníka, jako osobu k seznamování s utajovanými skutečnostmi stupně utajení „D“, protože jako specialista na vojenskou techniku bude spolupracovat s nimi při výrobě a opravách vojenské techniky, kterou společnost dodává Armádě ČR.
27. Rozhodnutím ze dne 26. 6. 2018 č. j. 58325/2018-NBÚ/P Úřad zrušil účastníku řízení platnost osvědčení fyzické osoby pro stupeň utajení „*Důvěrné*“, číslo X, jelikož účastník řízení přestal splňovat podmínku bezpečnostní spolehlivosti podle § 12 odst. 1 písm. d) Zákona. V odůvodnění Úřad uvedl, že vycházel ze skutečností zjištěných pohovorem s účastníkem řízení a ze skutečností uvedených ve zprávách příslušné zpravodajské služby. Dne 16. 6. 2016 a 22. 6. 2016 obdržel Úřad zprávy od příslušné zpravodajské služby označené stupněm utajení *Důvěrné*, které se primárně vztahovaly k Osobě Z. J. Jelikož v nich byl zmíněn i účastník řízení, zprávy byly začleněny i do utajované části bezpečnostního svazku účastníka řízení, pod pol. s pořadovými č. 2 a 3 s označením stupně utajení *Důvěrné*. Dne 28. 4. 2017 a 24. 7. 2017 byly Úřadu doručeny další zprávy příslušné zpravodajské služby označené stupněm utajení *Důvěrné* k Osobě Z. J., v nichž je opět uveden i účastník řízení. Tyto zprávy byly také začleněny i do utajované části bezpečnostního svazku účastníka řízení pod pol. s pořadovými č. 9 a 10, s označením stupně utajení *Důvěrné*. Jelikož zmiňované zprávy vzbudily důvodnou pochybnost, zda účastník řízení i nadále splňuje podmínky pro vydání osvědčení, zahájil Úřad s účastníkem řízení o zrušení platnosti osvědčení. V průběhu bezpečnostního řízení byly zjištěny skutečnosti, které bylo třeba objasnit, proto byl účastník řízení vyzván k pohovoru do protokolu. Před jeho zahájením byl účastník poučen o následcích podání nepravdivé výpovědi, s poučením se seznámil a podepsal jej. Poté, co Úřad v rozhodnutí citoval relevantní část výpovědi účastníka řízení při pohovoru, uvedl, že ve dnech 2. 11. 2017 a 6. 11. 2017 obdržel další zprávy příslušné zpravodajské služby označené stupněm utajení *Důvěrné* s podrobným popisem, jakým konkrétním způsobem Osoba Z. J. působí proti zájmům České republiky. Zprávy byly vloženy i do utajované části bezpečnostního svazku účastníka řízení pod pol. s pořadovými č. 17 a 18, s označením stupně utajení *Důvěrné*. Dne 20. 12. 2017 byla doručena Úřadu další doplňující zpráva příslušné zpravodajské služby označena stupněm utajení *Důvěrné*, která byla založena do utajované části bezpečnostního svazku účastníka řízení pod pol. s pořadovým č. 14. Vzhledem k tomu, že všechny zmiňované zprávy jsou vedené ve stupni utajení *Důvěrné*, nelze je v rozhodnutí blíže specifikovat, podle § 122 odst. 3 Zákona na ně Úřad odkázal a v obecné rovině uvedl, že ve spojení s již získanými shora uvedenými utajovanými informacemi, shledal u účastníka řízení přítomnost bezpečnostního rizika. Úřad poté, co posoudil zjištěné skutečnosti jednotlivě i jejich vzájemném souhrnu a na základě informací obsažených v utajovaných zprávách příslušných zpravodajských služeb evidovaných v bezpečnostním svazku účastníka řízení, v nichž je podrobně popsán charakter a intenzita styků účastníka řízení s Osobou Z. J., která s odkazem na § 2 písm. b) Zákona prokazatelně vyvíjela činnost proti zájmu České republiky, shledal u účastníka řízení existenci bezpečnostního rizika podle § 14 odst. 3 písm. e) Zákona, a to pro styky účastníka řízení s osobou, která vyvíjela činnost proti zájmu České republiky. V daném případě při posuzování druhu a intenzity zjištěného vztahu účastníka řízení s Osobou Z. J., který v době získání výše uvedených zpráv příslušné zpravodajské služby prokazatelně vyvíjel činnost proti zájmům České republiky, Úřad přihlédl ke skutečnosti, že jejich vzájemné kontakty nebyly

sporadické, nahodilé, nebo čistě formální, nýbrž byly důvěrné a dlouhodobé. Existuje proto reálné riziko, že účastník řízení nebude ve styku s Osobou Z. J. zachovávat nutnou míru opatrnosti a ostražitosti, jaká přísluší ochraně informacím stupně utajení *Důvěrné*, k nimž má coby držitel osvědčení, přístup. Úřad stran podkladů pro vydání rozhodnutí utajovaného charakteru nemůže podle § 122 odst. 3 Zákona uvést bližší informace, neboť by tím byl závažným způsobem ohrožen zájem zpravodajské služby, resp. zájem České republiky, na ochraně Úřadu postoupených informací. Takovýto zákonný postup je specifikem bezpečnostního řízení, které je aprobováno soudy, resp. jejich ustálenou rozhodovací praxí, a bez dalšího nezakládá nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Uvedené záměrné omezení práv účastníků řízení ve prospěch ochrany utajovaných informací je následně vyváženo možností soudního přezkumu rozhodnutí nezávislým soudem, který v průběhu řízení zkoumá napadené rozhodnutí i nad rámec žalobních námitek účastníka řízení, má možnost seznámit se s celým spisovým materiálem, včetně utajovaných zpráv, posoudit jejich věrohodnost, přesvědčivost a relevanci ve vztahu k bezpečnostnímu riziku, stejně jako činí Úřad v bezpečnostním řízení. Úřad poté odkázal k uvedenému na nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 7. 2001 sp. zn. Pl. ÚS 11/2000, ze dne 25. 6. 2003 sp. zn. II. ÚS 28/02, ze dne 6. 9. 2007 sp. zn. II. ÚS 377/04, či rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2011 sp. zn. 7 As 31/2011, ze dne 21. 12. 2012 sp. zn. 7 As 117/2012.

28. V daném případě sdělení příslušné zpravodajské služby považuje Úřad za dostatečně určitá a významově jednotná, která jsou způsobilá být podkladem rozhodnutí Úřadu. Vyhodnocení podkladů pro vydání rozhodnutí Úřadu je v plném rozsahu uvedeno v dokumentu *Vyhodnocení bezpečnostního řízení*, který je založen v utajované části bezpečnostního svazku účastníka řízení pod pol. s pořadovým číslem 16 a v úředním záznamu ze dne 12. 6. 2017 založeném v utajované části bezpečnostního svazku účastníka řízení pod pol. s pořadovým číslem 19. Vydání a držení osvědčení je určitým privilegiem, Úřad v tomto případě vystupuje jako garant, že takovýmto privilegiem bude nadána pouze osoba, u níž lze předpokládat, že nebude ohrožovat ochranu utajovaných informací, a to po celou dobu trvání platnosti osvědčení. Úřad v mezích § 122 odst. 3 zákona konstatoval, že skutečnost, ve které bylo shledáno bezpečnostní riziko, může významnou měrou ovlivnit schopnost žalobce utajovat informace, zejména vzhledem k typu vazeb s Osobou Z. J., která působila proti zájmu České republiky. Je tomu tak proto, že účastník řízení byl a je s touto osobou v dlouhodobém a opakovaném styku, který je svou intenzitou a charakterem nikoli nahodilým, nejedná se o styk sporadický či čistě formální/společenský, nýbrž styky jsou účelové, vedené konkrétním záměrem. Takovéto styky účastníka řízení s Osobou Z. J. nedávají Úřadu záruku, že účastník řízení bude jako držitel osvědčení vždy jednat nezávisle a nakládat s utajovanými informacemi výlučně v zájmu na jejich ochraně, dodržovat veškeré zákonem stanovené povinnosti a nedopouštět se jejich zneužití. Ochrana utajovaných informací je jednou z priorit České republiky, informace vedené v režimu utajení mají zásadní význam pro zájmy České republiky, jejich vyjádření může tyto zájmy ohrozit nebo přímo poškodit podle § 3 Zákona. Nelze připustit, aby se takové informace mohly vyskytnout v dosahu osob, jež působí proti zájmům České republiky. Z tohoto důvodu účastník řízení přestal splňovat podmínku bezpečnostní spolehlivosti podle § 12 odst. 1 písm. d) Zákona pro bezpečnostní riziko podle § 14 odst. 3 písm. e) Zákona. Toto rozhodnutí bylo účastníku řízení doručeno dne 27. 6. 2018. Dne 11. 7. 2018 Úřadu bylo doručeno osvědčení účastníka řízení.

29. Proti rozhodnutí Úřadu podal účastník řízení rozklad, o němž rozhodl ředitel Úřadu napadeným rozhodnutím.
30. Napadeným rozhodnutím ze dne 19. 9. 2018 č. j. 169/2018-NBÚ/07-OP ředitel Úřadu zamítl rozklad žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu, s nímž se ztotožnil. Nad rámec shora uvedeného doplnil s odkazem na další judikaturu Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu, že závěry Úřadu o výskytu bezpečnostního rizika vycházejí především z informací uvedených v utajovaných podkladech, proto nelze podle § 122 odst. 3 Zákona uvést bližší informace o konkrétní činnosti Osoby Z. J., s níž se účastník řízení stýkal a nadále stýká, proti zájmům České republiky, neboť by byl závažným způsobem ohrožen zájem zpravodajské služby, potažmo zájem České republiky, na ochraně postoupených informací. K datu vydání rozhodnutí Úřad ověřil, že účastník řízení byl podle zpráv příslušné zpravodajské služby založený pod jednotlivými pol. 2. až 19. utajované části bezpečnostního svazku v důvěrném a dlouhodobém styku s Osobou Z. J., která vyvíjela činnost proti zájmu České republiky, v takovýchto kontaktech bylo shledáno bezpečnostní riziko, přičemž nedostatek bezpečnostní spolehlivosti může být dán již při pouhém podezření z existence bezpečnostního rizika, zda je účastník řízení schopen zajistit ochranu utajovaným informacím, k nimž již má či může v budoucnu mít přístup. Z důvodu ochrany utajovaných informací je omezen přístup k utajovaným částem bezpečnostního svazku, přičemž postačí, když se podle § 122 odst. 3 Zákona v konečném rozhodnutí uvede odkaz na utajované podklady, z nichž Úřad vycházel, a důvody vydání rozhodnutí se uvedou pouze v rozsahu, v němž nejsou utajovanými informacemi. Na osoby, které mají mít přístup k utajované informaci, jsou obecně kladeny zvýšené nároky a v daném případě nelze účastníka řízení s odkazem na zjištěné informace za osobu bezpečnostně spolehlivou považovat. V daném případě dlouhodobé a důvěrné kontakty účastníka řízení s Osobou Z. J. nepřinášejí záruku, že by žalobce vždy nakládal s utajovanými informacemi odpovědně. Je irelevantní, zda účastník řízení věděl či nevěděl o tom, zda Osoba Z. J. vyvíjí či nevyvíjí činnost proti zájmům České republiky. Utajované informace jsou dostatečně konkrétní, je z nich patrné, jakým způsobem byly získány a o jaká konkrétní skutková zjištění se opírají a popisují aktivity Osoby Z. J. Původce utajovaných informací, příslušná zpravodajská služba, stupeň utajení nezrušila, nepominul důvod pro utajení. Úřad uvedl úvahy, jimiž se řídil při hodnocení utajovaných informací a důvody vydání uvedl pouze v rozsahu, v němž nejsou utajovanými informacemi. Rozhodnutí Úřadu v dané věci v obecné rovině shledal ředitel Úřadu za dostatečně odůvodněné v mezích § 122 odst. 3 Zákona. Z protokolu o pohovoru s účastníkem řízení vyplývá, že účastník řízení disponoval dostatečnými informacemi ohledně styků s Osobou Z. J., jíž opakovaně při pohovoru zmínil a v závěru pohovoru výlučně k ní další informace upřesnil.
31. Městský soud vycházel z této právní úpravy:
32. Podle § 12 odst. 1 písm. d) Zákona *osvědčení fyzické osoby Úřad vydá fyzické osobě, která je bezpečnostně spolehlivá.*
33. Podle § 12 odst. 2 Zákona *podmínky uvedené v odstavci 1 musí fyzická osoba splňovat po celou dobu platnosti osvědčení fyzické osoby (§ 55).*
34. Podle § 14 odst. 1 Zákona *podmínku bezpečnostní spolehlivosti splňuje fyzická osoba, u níž není zjištěno bezpečnostní riziko.*

35. Podle § 14 odst. 3 písm. e) Zákona *za bezpečnostní riziko lze též považovat styky s osobou, která vyvíjí nebo vyvíjela činnost proti zájmu České republiky.*
36. Podle § 101 odst. 1 Zákona *řízení o zrušení platnosti osvědčení fyzické osoby, osvědčení podnikatele nebo dokladu Úřad zahájí, existuje-li důvodná pochybnost o tom, že držitel takového veřejné listiny i nadále splňuje podmínky pro její vydání (§ 12, 16 a 81).*
37. Podle § 122 odst. 3 Zákona *v odůvodnění se uvedou důvody vydání rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se Úřad řídil při jejich hodnocení a při použití právních předpisů. Jsou-li některé z důvodů vydání rozhodnutí utajovanými informacemi, uvede se v odůvodnění pouze odkaz na podklady pro vydání rozhodnutí a jejich stupeň utajení. Úvahy, kterými se Úřad řídil při jejich hodnocení, a důvody vydání rozhodnutí se uvedou pouze v rozsahu, ve kterém nejsou utajovanými informacemi.*
38. Podle § 110 odst. 1 Zákona *po dobu platnosti osvědčení fyzické osoby, dokladu nebo osvědčení podnikatele, před vydáním osvědčení fyzické osoby pro cizí moc nebo osvědčení podnikatele pro cizí moc podle § 57 Úřad prověřuje za pomoci úkonů řízení, zda fyzická osoba nebo podnikatel i nadále splňují podmínky pro vydání osvědčení fyzické osoby, dokladu nebo osvědčení podnikatele.*
39. Podle § 140 odst. 3 Zákona *zpravodajské služby jsou při plnění úkolů podle tohoto zákona povinny oznámit neprodleně Úřadu, zjistí-li okolnosti nasvědčující tomu, že držitel osvědčení fyzické osoby, držitel osvědčení podnikatele nebo dokladu přestal splňovat podmínky pro jejich vydání, neohrozí-li to zájem sledovaný zpravodajskou službou.*
40. Soud před hodnocením věci samé předesílá, že na vydání osvědčení fyzická osoba podle § 12 Zákona nemá automaticky právní nárok ani při splnění všech Zákonem předpokládaných podmínek.
41. Nejprve se soud zabýval otázkou nutnosti utajit a vyloučit z nahlížení utajovanou část bezpečnostního svazku žalobce, přičemž strany nezpochybňují, že do této části spisu v průběhu bezpečnostního řízení žalobce nemohl nahlížet.
42. Podle § 45 odst. 3 s. ř. s. předseda senátu vyloučí z nahlížení ty části spisu, které podle označení správního orgánu obsahují utajované informace chráněné zvláštním zákonem (Zákon č. 412/2005 Sb.) nebo jiné informace chráněné podle zvláštních zákonů. Podle § 45 odst. 4 s. ř. s. z nahlížení nelze vyloučit části spisu uvedené v odst. 3, jimiž byl nebo bude prováděn důkaz soudem. Z nahlížení nelze vyloučit ani ty části spisu, do nichž měl účastník právo nahlížet v řízení před správním orgánem.
43. Speciální úpravu nahlížení do utajovaných částí spisu zakotvuje § 133 odst. 2 Zákona. Podle tohoto ustanovení se dokazování v soudním řízení provádí tak, aby byla šetřena povinnost zachovávat mlčenlivost o utajovaných informacích obsažených ve výsledcích šetření nebo v údajích z evidencí zpravodajských služeb nebo policie. V ust. § 133 odst. 3 Zákona se uvádí, že *úřad označí okolnosti uvedené v odstavci 2, o kterých tvrdí, že ve vztahu k nim nelze zprostit mlčenlivosti, a předseda senátu rozhodne, že části spisu, k nimž se tyto okolnosti váží, budou odděleny, jestliže činnost zpravodajských služeb nebo policie může být ohrožena nebo vážně narušena; do oddělených částí spisu účastník řízení, jeho zástupce a osoby zúčastněné na řízení nahlížet nemohou. V ostatním nejsou ustanovení zvláštního právního*

předpisu o dokazování, označování částí spisu a nahlížení do něj dotčena (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2010 č. j. 9 As 29/2009-84).

44. V právě projednávané věci byly dány důvody k oddělení části spisu podle § 133 odst. 3 Zákona. Usnesením ze dne 9. 8. 2021 č. j. 3 A 214/2018-39 soud proto rozhodl o oddělení již utajované části bezpečnostního svazku. Po prostudování této části bezpečnostního svazku se třetí senát městského soudu ztotožnil se žalovaným, že obsahuje konkrétní informace takové povahy, že jejich zveřejnění by mohlo vést k ohrožení či závažnému narušení činnosti zpravodajské služby, či by alespoň do ní mohlo zasáhnout. K negativním důsledkům by mohla vést žalobcova (resp. jeho zástupcova) vědomost o konkrétně využitých zpravodajských metodách (jakkoli o nich může mít obecné znalosti), a zejména o identitě konkrétních v písemnostech jmenovaných osobách, které se na získání informací podílely. Při testu proporcionality zájem na utajení informací obsažených ve zprávách zpravodajské služby v nyní projednávané věci jednoznačně převažuje nad žalobcovým individuálním právem seznámit se s utajovanou částí bezpečnostního svazku vedeného na vlastní osobu.
45. V situacích, jako nastala v právě projednávané věci, jak již uvedl v rozhodnutí Úřad i ředitel Úřadu, je právo žalobce na spravedlivý proces zajištěno prostřednictvím nadstandardního přezkumu ze strany správních soudů. Je třeba uvést, že v obecné rovině platí, že soud přezkoumává napadené správní rozhodnutí z důvodů a v mezích toliko vymezených žalobcem. Je tedy na žalobci, aby řádně vymezil žalobní body a měl na paměti, že tím zásadně ovlivňuje svoji šanci na úspěch ve věci (viz zejména § 75 odst. 2 a § 109 odst. 4 s. ř. s.). Jinak je tomu v případě, kdy jsou pro posouzení věci stěžejní podklady a důvody, které nemohou být účastníku řízení sděleny, jako je tomu v právě projednávané věci. V takových případech je žalobce proto značně limitován v možnosti formulovat své žalobní námitky. Podle stávající judikatury je proto potřebné, aby správní soud vyvinul zvýšenou aktivitu vůči postupu veřejné správy, a „utajované“ důvody správního rozhodnutí přezkoumal komplexně. Tímto způsobem se zajišťuje vyloučení libovůle u zpravodajských služeb či u žalovaného, který z jejích informací vyšel, za současného zachování utajení té části informací, jejichž poskytnutí účastníkům řízení by bylo v rozporu s veřejným zájmem (viz shora citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 29/2009-84, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2011 č. j. 7 As 31/2011-101). Je tomu tak proto, že bezpečnostní řízení před Úřadem, v rámci něhož dochází k prověřování bezpečnostní spolehlivosti fyzických osob, má specifickou povahu. V tomto směru městský soud odkazuje na nález Ústavního soudu ze dne 25. 6. 2003 sp. zn. II. ÚS 28/02, v němž se konstatuje, že ochrana utajovaných skutečností (nyní utajovaných informací) a podmínky kladené na osoby, jež s těmito skutečnostmi budou nakládat, je natolik specifickou oblastí, že ani z ústavněprávního hlediska není možné garantovat všechna procesní práva těchto osob v takové míře, jako je tomu u jiných profesí. Ani přes tuto skutečnost však podle citovaného nálezu Ústavního soudu nelze rezignovat na zajištění ústavní ochrany práv prověřovaných osob (viz též nález Ústavního soudu ze dne 12. 7. 2001 sp. zn. Pl. ÚS 11/2000).
46. Soud považuje za potřebné připomenout, že nemožnost žalobce nahlížet do utajované části bezpečnostního svazku v bezpečnostním řízení vyplývá přímo ze Zákona a nelze z ní činit výjimky. Podle § 89 odst. 7 Zákona *účastník řízení a jeho zástupce mají před vydáním rozhodnutí právo nahlížet do bezpečnostního svazku a činit si z něj výpisy, s výjimkou té části*

bezpečnostního svazku (§ 124), která obsahuje utajovanou informaci. Tak se v daném případě i stalo, a žalobce, resp. jeho zástupce, dvakrát v daném řízení do bezpečnostního svazku, do jeho neutajované části, byl nahlížet.

47. Nejvyšší správní soud ve své judikatuře opakovaně zdůraznil, že žalovaný nedisponuje zákonným zmocněním k tomu, aby posuzoval obsah utajované informace či stupeň jejího utajení a následně rozhodoval o tom, zda s ní lze účastníka seznámit. Je výhradně na původci informace, aby o jejím utajení rozhodl a v souladu s § 21 odst. 1 Zákona vyznačil stupeň jejího utajení, případně jej podle § 22 odst. 4 změnil či zrušil. Byť je zmiňovaným postupem nepochybně zasaženo do procesních práv účastníka řízení, jedná se však o zásah odůvodněný zájmem na ochraně utajovaných informací (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 4. 2015 č. j. 3 As 188/2014-38, ze dne 30. 9. 2015 č. j. 1 As 146/2015-88, a ze dne 19. 7. 2018 č. j. 9 As 134/2017-42, dále nálezy Ústavního soudu ze dne 25. 6. 2003 sp. zn. II. ÚS 28/02, a ze dne 12. 7. 2001 sp. zn. Pl. ÚS 11/2000).
48. Zájem státu na utajení informací, jež bezprostředně souvisí s potřebou ochrany činnosti zpravodajských služeb, podle soudu tak zřetelně převažuje nad individuálním zájmem žalobce na seznámení s těmito podklady pro rozhodnutí. S přihlédnutím k nutnosti ochrany naznačených zájmů státu tak v řízení o vydání osvědčení pro styk s utajovanými informacemi může dojít k tomu, že žalobci bude v souladu s § 122 odstavec 3 Zákona upřeno procesní právo na seznámení se s těmi podklady pro rozhodnutí, které jsou utajovanou informací.
49. Žalovaný proto v daném případě nemohl postupovat jinak, než žalobci utajované části bezpečnostního svazku neposkytnout, neboť, jak soud již výše uvedl, žalovanému nepřísluší posuzovat stupeň utajení informace, ani rozhodovat o tom, zda s ní účastníka seznámí či neseznámí. Tím, kdo je oprávněn seznámit se s kompletním spisovým materiálem, je až soud v rámci přezkumného řízení soudního.
50. V předmětné věci soud postupoval v souladu s § 133 Zákona a rozhodl o vyloučení částí takového spisu z nahlížení i pro žalobce a jeho zástupce v řízení před soudem, jelikož se ztotožnil se žalovaným, že by tím mohla být ohrožena nebo vážně narušena činnost zpravodajských služeb nebo policie. Soud shledal opodstatněný zájem na tom, aby žalobci zůstal utajen rozsah informací, které jsou o jeho osobě v této (utajované) části spisu shromážděny. Nelze také pominout, že zpřístupněním informací by došlo k vyzrazení metod a způsobu práce zpravodajské služby a identity zainteresovaných osob, které i žalobce, popř. v daném případě i jeho zástupce, mohou znát. Soud proto na základě testu proporcionality dospěl k závěru, že v projednávané věci převažuje zájem společnosti na utajení informací obsažených ve zprávách zpravodajské služby nad žalobcovým individuálním právem seznámit se s utajovanou částí bezpečnostního svazku.
51. Z výše uvedených důvodů je zřejmé, že dokazování v řízení před správním soudem může být provedeno pouze v případě, že soud neshledá důvod pro vyloučení určité informace z dokazování, byť by tato informace měla charakter utajované skutečnosti. O takový případ se v nyní posuzované věci nejedná, protože v utajované části správního spisu jsou založeny podklady, na základě kterých soud vyvodil závěr, že by seznámení účastníka řízení s utajovanými informacemi vedlo k ohrožení nebo vážnému narušení činnosti zpravodajských služeb.

52. *K vlastním žalobním námitkám lze uvést, že žalovaný v posledním odstavci na str. 7 napadeného rozhodnutí a v následujících odstavcích na str. 8 uvedl, že důvodná pochybnost o bezpečnostní spolehlivosti žalobce vychází především z písemností poskytnutých ze zpráv příslušných zpravodajských služeb, které Úřad obdržel v rámci bezpečnostního řízení vedeného k Osobě Z. J., jež zařadil do utajované části bezpečnostního svazku žalobce reg. č. X pod pol. s pořadovými čísly 2, 3, 9, 10, dále 13, 14, 16, 17, 18, všechny ve stupni utajení *Důvěrné*, kdy zejména z pol. č. 14 „je zřejmé, z jakých zdrojů byly získány informace o nežádoucích stycích účastníka řízení a lze z ní učinit závěr o podloženosti, přesvědčivosti, věrohodnosti těchto informací a jejich relevanci ve vztahu k bezpečnostnímu řízení. ... shromážděný spisový materiál umožňuje učinit v posuzované věci přesvědčivý závěr, že u účastníka řízení existuje bezpečnostní riziko dle § 14 odst. 3 písm. e) zákona, za které lze považovat styky s osobou, která vyvíjí nebo vyvíjela činnost proti zájmu České republiky. Mám za to, že poskytnuté utajované písemnosti obsahují konkrétní, jednoznačné a přesvědčivé informace o kontaktech účastníka řízení, které naplňují skutkovou podstatu předmětného bezpečnostního rizika. Informace o nestandardních stycích účastníka řízení uvedené ve výše zmíněných písemnostech, v nichž jsem neshledal žádné rozpory či nesrovnalosti, jsou přesvědčující pro závěr, že účastník řízení přestal splňovat podmínku bezpečnostní spolehlivosti dle § 12 odst. 1 písm. d) zákona.“ Z napadeného rozhodnutí je patrné, že žalovaný uvedl podklady, z nichž vycházel. V právě projednávané věci jsou za zásadní podklady pro bezpečnostní řízení považovány utajované informace. Třetí senát městského soudu se s celou utajovanou částí bezpečnostního svazku žalobce seznámil, a konstatuje, že obsah utajovaných informací koresponduje se závěrem napadeného rozhodnutí (jenž současně koresponduje s údaji, které žalobce sám uvedl v rámci pohovoru, který s ním byl veden), neboť z nich je zřejmá pochybnost o bezpečnostní spolehlivosti žalobce pro jeho styky s Osobou Z. J., jeho bývalým kolegou, kamarádem, s ním si žalobce tyká, občas se schází, občas si zavolají, mají dobré vztahy. Soud dospěl k závěru, že tyto styky nejsou žádným minimálním, jednorázovým vztahem, v dané věci došlo v rámci projednávaného období (podle § 14 odst. 4 Zákona) k opakovaným setkáváním obou. Soud se ztotožňuje s žalovaným, že tyto styky žalobce s Osobou Z. J. nebyly ze strany žalobce zcela nevědomé, o čemž vypovídá právě výpověď žalobce při pohovoru, v jehož průběhu se značně podrobně vyjadřoval ke kontaktu s Osobou Z. J. Soud se ztotožnil rovněž s žalovaným, který v napadeném rozhodnutí na str. 3 ve druhém odstavci citoval z výpovědi žalobce o rozsahu těchto styků, jejich charakteru a na str. 4 v pátém odstavci dostatečně podrobně a konkrétně vyhodnotil, do jaké míry mohou tyto styky ovlivnit schopnost žalobce utajovat informace. Žalovaný dospěl k závěru, že získané utajované informace mohou zakládat podezření z existence bezpečnostního rizika.*
53. Bezpečnostní riziko v daném případě naplňuje určitá obava, nebezpečí či možnost vzniku škody, pravděpodobností ohrožení zájmu či újma zájmu, a to ohledně parametru vztahu mezi Osobou Z. J. a žalobcem. Soud přihlédl zejména k výpovědi žalobce, který podrobně popsal (jak je uvedeno i výše pod bodem 22. tohoto rozsudku), jakým způsobem byl a stále je s Osobou Z. J. v kontaktu (znají se 24 let, v armádě spolu dělali projekty, tykají si, občas se sejdou, občas si zatelefonojí, žalobce k žádosti Osoby Z. J. mu předal vojenské informace např. o rušiči v rámci projektu 20 rušičů STAR pro Armádu ČR bez výběrového řízení). Žalobce též připustil, že „byly případy, kdy se mě zeptal (Osoba Z. J., pozn. soudu), co si o tom kterém projektu myslím, nebo kdo by to měl udělat, ale on se takhle ptá všech. Já na tom nevidím nic špatného, protože za ním pak přijde někdo z potencionálních dodavatelů, že se to dá udělat za nějakou částku a já mu pak řeknu, že se to dá udělat za méně. Ale to jsou akademické

debaty, odborná rozprava.“ Z uvedeného je podle soudu zřejmé, že se nejedná o žádný mimořádný či náhodný kontakt. Naopak z citovaného vyplývá, že žalobce (již) byl ochoten s Osobou Z. J. řešit i další vojenské záležitosti, když k jeho žádosti mu předal informace týkající se např. zmiňovaného rušiče.

54. V návaznosti na uvedené a po seznámení se s utajovanými informacemi, obsaženými v oddělené části spisu, do které žalobce nemohl nahlížet, soud shledal, že informace v něm uvedené, jednoznačně potvrzují závěr žalovaného o případné existenci bezpečnostního rizika na straně žalobce. Soudu nevznikly žádné pochybnosti o zákonnosti pořízení zpráv příslušných orgánů státu k žalobci, zprávy příslušné zpravodajské služby o výsledku šetření k osobě žalobce a zprávy zpravodajské služby, jejímž obsahem je popis činností a aktivit Osoby Z. J., která vyvíjela nebo vyvíjí činnost proti zájmům České republiky a s níž byl a je žalobce v opakovaném, resp. pravidelném kontaktu, a která nezískala osvědčení fyzické osoby pro nesplnění podmínky bezpečnostní spolehlivosti podle § 12 odst. 1 písm. d) Zákona. Tyto podklady napadeného rozhodnutí považuje soud za zcela relevantní pro posouzení existence míry bezpečnostního rizika a zároveň za věrohodné a dostatečně přesvědčivé. Jejich obsahem je řada konkrétních zjištění, které ve svém souhrnu jednoznačně potvrzují závěr žalovaného o existenci bezpečnostního rizika u žalobce ve smyslu § 14 odst. 3 písm. e) Zákona. Tomuto závěru soud přisvědčuje.
55. Soud v daném případě dospěl k závěru, že z odůvodnění obou rozhodnutí je patrné, že Úřadu a řediteli Úřadu v průběhu řízení vznikly oprávněné pochybnosti o ovlivnitelnosti žalobce ze strany Osoby Z. J., s níž se opakovaně stýkal a stýká, hovořili (a hovoří) o ryze vojenských záležitostech, které žalobce popsal, přičemž důvody pro které k tomuto závěru správní orgány v rozhodnutích dospěly, nejenže vyplývají z utajovaných informací, ale i zcela korespondují indiciím (údajům), jenž žalobce v pohovoru sám o svých stycích s Osobou Z. J. potvrdil, a to i *pro futuro*. Je třeba uvést, že posuzování informační hodnoty určitého zjištění je úvahou pravděpodobnostní, založené do určité míry na odhadu. Pro závěr o existenci bezpečnostního rizika v daném případě minimálně po dobu 24 let známosti žalobce a Osoby Z. J. postačilo zjištění, že je pravděpodobné, že příslušná zákonem předvídaná skutková podstata byla naplněna [§ 14 odst. 3 písm. e) Zákona]. Obdobně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2009 č. j. 5 As 44/2006-74. Bezpečnostní riziko lze chápat z hlediska pravděpodobnosti určité situace relevantně tak, že může ohrozit zákonem definovaný zájem, v posuzované věci tedy ochranu utajovaných informací. Důležitá je tedy pravděpodobnost bezpečnostního rizika, a proto je třeba tento aspekt hodnotit, přiřazovat mu odpovídající relevanci. Pokud míra pravděpodobnosti překročí určitou mez, je nutné stav vyhodnotit jako opravdové nebezpečí. V posuzovaném případě z výpovědi žalobce je dostatečně zřejmé, že předcházející kontakty Osoby Z. J. s žalobcem jsou založené na dlouhodobé známosti, přátelství, žalobce byl ochotný vyhovět Osobě Z. J. a k její žádosti jí předal prospekt k rušiči, současně (jak žalobce uvedl při výpovědi), již byly případy, kdy se ho Osoba Z. J. zeptala, co si žalobce o tom kterém projektu myslí, nebo kdo by „to“ uměl udělat. Žalobce sám připustil, že *na tom nevidí nic špatného*, současně doznal, že mezi žalobcem a Osobou Z. J. jsou to *akademické debaty, odborná rozprava*. Z uvedeného vyplývá, že Osoba Z. J. pak objektivně může mít skutečně vliv (zájem) na subjektivní schopnosti pokračování žalobce utajovat informace. Ponechání v platnosti bezpečností prověrky žalobce by mohlo vést k nebezpečí, že utajované informace nebudou ze strany žalobce dostatečně ochráněny. Tvzení žalobce o event. případné neznalosti zjištěných skutečností, které se týkají

bezpečnostního rizika, takové jednání nesnižují, tedy schopnost utajovat informace je ovlivněna negativně, nýbrž naopak by mohlo vést ke zvýšení potenciální hrozby vyžádání utajovaných informací. Taková skutečnost z bezpečnostního hlediska totiž zvyšuje pravděpodobnost rizikového jednání žalobce natolik, že by to opravdu mohlo vést ke skutečnému nebezpečí ochrany utajovaných informací právě *pro futuro*. Nelze totiž vyčkávat, až popř. zda, a kdy a v jakém rozsahu, žalobce seznámí Osobu Z. J. s informacemi podléhajícími ochraně Zákona, a proto do té doby vědomě žalobci ponechat osvědčení v platnosti. Informace obsažené v utajované části spisu se týkají uzavřeného prostředí vyznačujícího se omezeným okruhem subjektů, které při vzájemné komunikaci dbaly na utajení jejího obsahu. Zpřístupněním informací, resp. bližším konkretizováním informací, by vzhledem k jejich povaze a obsahu mohlo dojít k narušení činnosti příslušné zpravodajské služby, k rozkrytí metod její práce i ke krajně nežádoucímu odhalení informačních zdrojů a postupů, ze kterých příslušná zpravodajská služba tyto informace čerpala a jak k nim dospěla, resp. prostřednictvím jakých spolupracujících osob. Nelze se ztotožnit se žalobcem, že je v daném řízení třeba respektovat zásadu, že žalobci je třeba dovolit vše, co není zákonem zakázáno, Zákon v pochybnostech osvědčení neudělí, popř. odejme. Soud připomíná, že úkony Úřadu spočívají v získávání údajů i od jiných orgánů státu, podnikajících fyzických nebo právnických osob. Jestliže požadovanou informaci k prověřované osobě není možné zjistit jinak než použitím zpravodajské techniky vůči jiné osobě než uvedené v § 107 odst. 2 Zákona nebo její získání bude za daných podmínek ztížené nebo nemožné, nelze použití zpravodajské techniky *a priori* vyloučit.

56. Žalobce uvádí v žalobě, že mu není znám důvod, pro který osoba Z. J. nezískala bezpečnostní prověrku a je sankcionován za styk s ním, aniž by mu byla tato informace známa. Námitku tohoto obsahu shledává soud irelevantní, neboť žalobce nepatří do okruhu osob, které by měly mít přístup k utajované informaci o Osobě Z. J., resp. k informaci z jakého důvodu Osoba Z. J. nezískala osvědčení. Požadavek žalobce, aby se dozvěděl důvod nezískání bezpečnostní prověrky Osoby Z. J., nebo aby se dozvěděl důvody týkající se jiné osoby stran bezpečnostní prověrky, potažmo sama otázka, zda žalobce věděl či nevěděl, že Osoba Z. J. vyvíjí či vyjela činnost proti zájmům České republiky, je pro rozhodnutí ve věci samé nerozhodná. Existence bezpečnostního rizika není založena na subjektivním vědomí žalobce. Pro naplnění bezpečnostního rizika postačí objektivní zjištění, kterým je opakovaný a dlouhodobý styk s osobou, jejíž činnost působí proti zájmům České republiky. Soud v tomto směru odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2010 č. j. 1 As 83/2009-60.
57. Městský soud v Praze dodává, že zveřejněním informace žalobci, z jakého důvodu Osoba Z. J. již není držitelem osvědčení, by byla odtajněna žalobci dosud utajovaná část bezpečnostního svazku žalobce i Osoby Z. J. Takovým postupem by mohla být narušena činnost zpravodajských služeb nebo policie, odtajněním identity zainteresovaných osob, spolupracujících s původci utajovaných informací by mohlo dojít k zásahu na zdraví či životě osob, které pracují v jejich prospěch. Soud v této souvislosti považuje za nutné připomenout, že smyslem bezpečnostního řízení je ověřit, komu přiznat mimořádné, a nikoli automatické oprávnění seznamovat se s utajovanými informacemi nebo vykonávat citlivou činnost. Toto řízení se vymyká základním zásadám, je totiž primárně ovládáno zásadou „*v pochybnostech v neprospěch*“. Znamená to, že pro konstatování bezpečnostního rizika, případně negativní okolnosti, postačí toliko oprávněná pochybnost o jeho (její) existenci (jak je uvedeno shora).

58. K námitce, že Úřad, resp. ředitel Úřadu, nezjistili, že by žalobce již porušil své povinnosti uložené mu Zákonem, soud uvádí, že Osvědčení žalobci z tohoto důvodu odňato nebylo, nýbrž žalovaný dovodil u žalobce bezpečnostní riziko podle § 14 odst. 3 písm. e) Zákona, a to pro styky s osobou, která vyvíjí nebo vyvíjela činnost proti zájmu České republiky.
59. S přihlédnutím k prohlášení žalobce, že si „*určitě ano*“ byl vědom svých povinností držitele osvědčení fyzické osoby podle § 66 Zákona, soud nemohl přisvědčit ani dalšímu požadavku žalobce, že mu měla být definována vodítka, podle kterých by si žalobce jako držitel osvědčení mohl předem vyjasnit, zda a jaký styk může ovlivnit jeho bezpečnostní způsobilost.
60. K námitce ohledně vytýčení mantinelů skutkové podstaty pro stupeň „*Důvěrný*“, aby byl patrný rozdíl vůči přísnějším stupňům utajení, soud souhlasí se žalovaným, že podmínky pro přístup fyzické osoby k utajované informaci (§ 11 Zákona) i podmínky pro vydání a držení této listiny (§ 12 Zákona), jsou pro stupně utajení *Důvěrné*, *Tajné* a *Přísně tajné*, shodné. Všechny tyto instituty patří do hlavy zákona upravující personální bezpečnost, která patří mezi druhy zajištění ochrany utajovaných informací (§ 5 Zákona). Stejně tak skutkové podstaty jednotlivých bezpečnostních rizik (§ 14 odst. 2 a 3 Zákona) nečiní rozdíly mezi jednotlivými stupni utajení; toliko v § 14 odst. 4 Zákona je rozlišeno období, po které jsou bezpečnostní rizika zpětně zjišťována, s ohledem na stupeň utajení a charakter bezpečnostního rizika. V § 107 Zákona jsou pak odlišeny úkony, které je Úřad oprávněn provádět v řízení o vydání osvědčení fyzické osoby v závislosti na stupni utajení požadovaného osvědčení. Není proto nezbytné se jednotlivými skutkovými podstatami individuálně zabývat. Je tomu tak i proto, že žalobce v průběhu řízení nespороval své povinnosti podle Zákona. Při zahájení pohovoru do protokolu dne 16. 10. 2017 na otázku, zda zná povinnosti držitele osvědčení fyzické osoby uvedené v § 66 Zákona, výslovně uvedl „*určitě ano*“. Nebylo proto třeba mantinely skutkové podstaty pro stupeň „*Důvěrný*“, v napadeném rozhodnutí výslovně zmiňovat. Soud pro stručnost v podrobnostech odkazuje na napadené rozhodnutí, kde se žalovaný touto námitkou zabýval.
61. Namítá-li žalobce, že napadené rozhodnutí nezohlednilo charakterové vlastnosti žalobce, soud uvádí, že bezpečnostní riziko podle § 14 odst. 3 písm. e) Zákona není postaveno na charakterových vlastnostech žalobce a bylo-li shledáno u žalobce bezpečnostní riziko z výše uvedených důvodů, nemohla tato skutečnost mít vliv ani na výrok napadeného rozhodnutí, kterým byla žalobci zrušena platnost osvědčení fyzické osoby pro stupeň utajení „*Důvěrné*“ č. X.
62. S ohledem na výše uvedené (hodnocené jak jednotlivě, tak ve svém souhrnu), se soud ztotožnil s obavou ředitele Úřadu, jež by mohla být naplněna, jak je popsáno na str. 11 napadeného rozhodnutí. Žádný tvrzený rozpor ohledně vyhodnocení styků žalobce s Osobou Z. J. soud z ničeho neshledal, popř. neshledal, že by rozhodnutí neodráželo reálné skutečnosti, přičemž vyšel ze skutečnosti, že zjištění skutečného stavu je nezbytné pro ucelený obrázek o prověřované osobě.
63. Pro úplnost soud dodává, že nemohl přehlédnout rozpor výpovědi žalobce ohledně jeho vztahu ke společnosti MEDTEC-VOP spol. s r. o. se sdělením jmenované společnosti ze dne 14. 11. 2005 (jak je podrobněji uvedeno pod bodem 26. tohoto rozsudku), v níž se

uvádí, že žalobce ve jmenované společnosti externě působil jako osoba k seznamování se s utajovanými skutečnostmi stupně utajení „D“, jelikož byl specialistou na vojenskou techniku. Uvedený vztah žalobce negoval, když uvedl, že žádnou smlouvu o spolupráci nenalezl, neví, že by ve jmenované společnosti externě působil (viz body 22. a 23. tohoto rozsudku). Uvedená skutečnost sama o sobě nečiní ze žalobce důvěryhodnou osobu, již má být ponechána bezpečnostní prověrka. Současně nelze nezmínit, že žalobce při zahájení pohovoru do protokolu dne 16. 10. 2017 poté, co uvedl, že si je vědom (uvedl „*určitě ano*“) svých povinností držitele osvědčení fyzické osoby podle § 66 Zákona, doznal, že nehlásil Úřadu změny týkající se prodloužení splatnosti půjček či složení vyšší hotovosti do úschovy za koupi nemovitosti, jak je popsáno pod bodem 22. tohoto rozsudku. Zatajení, neuvedení či neznalost těchto informací z bezpečnostního hlediska rovněž zvyšuje pravděpodobnost rizikového jednání žalobce.

64. S poukazem na shora uvedené důvody soud žalobu shledal nedůvodnou, a proto ji zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
65. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 11. ledna 2021

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Ludmilou Sandnerovou v právní věci

žalobce: **Ing. M. J., Ph.D.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený MUDr. Mgr. Ivanem Langerem, advokátem
sídlem Purkyňova 74/2, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Národní bezpečnostní úřad**
sídlem Na Popelce 2/16, 150 06 Praha 5

v řízení o žalobě proti rozhodnutí ředitele Národního bezpečnostního úřadu ze dne 19. 9. 2018 č. j. 169/2018-NBÚ/07-OP,

takto:

Den vyhlášení na str. 15 písemného vyhotovení rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 3 A 214/2018-45 nesprávně uvedený „dne 11. ledna 2021“ se opravuje na správné uvedení data „dne 11. ledna 2022“.

Odůvodnění:

Městský soud v Praze zjistil, že ve shora zmiňovaném rozsudku došlo k písarské chybě v datu vyhlášení, jedná se o evidentní zjevnou nesprávnost. Z uvedených důvodů soud provedl opravu uvedeného data, resp. roku, podle § 54 odst. 4 s. ř. s.

Poučení

Proti tomuto usnesení není přípustná kasační stížnost (§ 102 a násl. s. ř. s.).

Praha dne 3. února 2022

JUDr. Ludmila Sandnerová
předsedkyně senátu